

Kalıbay Osmonaliyev

(1939)

Kalıbay Osmonaliyev, 1938 yılında Kemin ilçesine bağlı Kiçi-Kemin köyünde doğdu. Kırgız Devlet Üniversitesi Filoloji Fakültesi İletişim bölümünü bitirdi. Uzun

yıllar cumhuriyet gençleri gazetesi "Leninçil Caş"ta redaktörü olarak çalıştı. 1964'te "Coogazın (Lale)" adlı ilk şiir kitabı çıktı. Bir çok şiir kitabı yayımlandı.

Şiirler

ATA-CURT

Çoñ akımbı, ce cigitpi caş kalam,
Kimder gana arnap saa ır cazbagan?
Keesi bışıp... keesi çiyki çıkısa da,
Al ırlarda süyüü bar dat baspagan.

Kiyikter cok kancar zoonu aşpagan,
Colborstor cok duşman kuusa kaçpagan.
Kayda kaçsın, kayda gana ketpesin,
Eç biri cok öz koñulun taştagan.

Oşol koñul közgö kamsoo körüngön,
Künürt tartıp, ayırmasız kömürdön.
Birok anın ısıq tabı bar tura,
Aşıp tüşkön kün nurunan tögülgön.

Kayda gana, kaysı cerde cürböylük,
Kańça gana katkışıp külbödük.
Birok sende cana bötön cerlerde,
Külgönümdö, eç-eç bir cok birdeylik.

Adamdar cok caşoo barkın sezbegeñ,
Baatırlar cok algan cardan çettegen.
Birok duşman tepsep ötsö çegiñdi,
Oşol baatır okko töşün keptegen.

"Munusu anın toygonduk dep ömürgö,
Munusu anın carın albay köñülgö,
Taruuday bir okko uşup, cok boldu"-
Dep aytalı oşol baatır cönüñdö.

Eç kim aytpayt. "Bul düynödö çaşoonun,
Eñ kızığı... sonunu" - dep atoonun.
Başkı sırı bir özündö, Ata-Curt!
Töründö men cel cetpegen azoomun.

Eriyip karlar... too-toolordon tülöp bel,
Eñiş ıldıy möñküüp suular, cüröt sel.
Küñgöydö emes, teskeylerde tünöp cel,
Küñöylördö güldör ösüp - külöt cer.

Camgır buttuu buluttardı at kılıp,
Caz asmanda cüröt kılıç çaptırıp.
Kögüş tulañ kas-kas turup, kas turup,
Köölgyüt cerde kök köynökçöy cazgı ımık.

ATA YURT

Büyük şairler mi, yoksa genç kalemler mi,
Kim kalmıştır ki sana şiir yazmayan?
Bazısı pişmiş... bazısı ham olsa da,
O şiirlerde aşk var, cefası olmayan.

Geyikler yok, hançer belini geçmeyen,
Kaplanlar yok, düşman kovalasa kaçmayan.
Nereye kaçsa da, nereye gitse de,
Hiç kimse yok, öz yuvasını bırakan.

O yuva göze irak görünen,
Koyu renkte, farkı yok kömürden.
Fakat onun sıcak havası var sanki,
Daha fazla güneş ışığından dökülen.

Nerede ve hangi yerde olmayalım,
Ne kadar çok kahkahalarla gülmedik.
Fakat sende ve farklı yerlerde,
Gülümsemelerimde hiç yok benzerlik.

İnsanlar yok hayatın değerini bilmeyen,
Baturlar yok aldıkları yârdan uzaklaşan.
Fakat düşman ezip geçse bir yanını,
O batur bağırını kurşuna siper eden.

"Bu yaptığı onun doymasıdır diyerek ömre,
Bu yaptığı yârini bile almayıp gönlüne,
Darı gibi bir kurşuna karşı koyup yok oldu"
Diye anlatılır mı o batur yönünde.

Hiç kimse demez "Bu dünyada hayatın,
En iyisi... güzeli" diye adlandırmanın.
En önemli sırrı tek kendinde, Ata Yurt!
Başköşende ben, rüzgâr ulaşmaz yabanım.

Eriyip karlar... dağdan tepeden akar bel,
Aşağı doğru çağlayıp sular, akar sel.
Güneyde değil, kuzeyde tüneyip yel,
Güneylerde çiçekler büyür, gülümser yer.

Yağmur ayaklı bulutları at yapıp,
Yaz gökyüzünde gezer kılıç şakırdatıp.
Açık mavi tulañ böbürlenerek karşı durup,
Sâkin yerde gök gömlekli yazın nemi.

Caşıl tartıp özön menen kolottor...
Catat sulap talaalarda borozdor.
Tañdan murda talpınışıp korozdor
Tak kıykırat: "Egi-in biyil bol-oot mol".

TÜRKMÖN KIZI ABADAKAN

Kunduzday kara sizdin çaçınızdı,
Cañırgan ayday sizdin kaşınızdı.
Men karay-karay berip kayra-kayra,
İşimden kaytalamın atınızdı:
Abadakan!

Suusunday toonun tunuk diliñizde,
Köönüñüz tüşüp cüröt kimimizge?
Armanı bolbos eç dep oyloy berem,
Arzıgan sizdin uuz süyüñüzgö.
Abadakan!

COLDOŞLUK

Tuugan küttük... kuda küttük... col tostuk...
Adam kelse tura kalıp kol sozduk!
Birok aytkım kelip turat çındıktı!
Bir asıl zat okşoboybu coldoştuk!

Ata-eneñe açpas ayırım sırnıdı,
Tuuganıña toluk çaçpas çınıdı.
Coldoşuña boorsoktoy tögösüñ,
Coldoş köönü coldoşuña tuyumduu.

Ce bir ukmuş iş tüşöbü başıña,
Ce bir kaygı tumandaybı kaşıña.
"Cetkirbe - dep, -eç birine!" - coldoşuñ
Eerin tokup bere salat atına.

Corgo mingen çabandestey anda sen
Aldıdasıñ, bolup kuunak canga teñ.
Kütüp turat mara cakta coldoşuñ
Tileginde: "Oov, maranı alsa eken!"

Carık düynö! Carıktığı, menimçe,
Çañkay carık: "Coldoşu köp!" delinse.
Kızık düynö! Kızıktığı menimçe,
Ötö kızık, "dostoru köp" - delinse.

Arbın bolso, asıl oyluu coldoşuñ
Ildıyda emes, te biyikte - condosuñ.
Bolso bolsun dünüyöñ az, akçañ az
Asti senin coldoşuñ az bolbosun...

Yeşile çalıp yayla ile vadiler..
Dolaşır sulamp tarlalarda arıklar.
Tan atmadan önce hareketlenip horozlar
Şöye bağırır "Eki-in, bu yıl ola-cak bol".

TÜRKMEN KIZI ABADAKAN

Kunduz gibi kara renkli saçınızı,
Parlayan ay gibi kaşınızı.
Ben tekrar tekrar bakarak,
İçimden tekrarlarım adınızı:
Abadakan!

Dağın berrak suyu gibi gönlünüzde,
Gönlünüz düşmüştür acaba hangimize?
Hiç arzusu olmaz diyerek düşünürüm,
Talip olarak sizin temiz sevginize.
Abadakan!

YOLDAŞLIK

Akraba bekledik... dünür bekledik... karşıladık...
Biri geldiğinde ayağa kalkıp el uzattık!
Fakat söylemek istiyorum gerçeği!
En asil şey değil midir yoldaşlık!

Anaya babaya açmadığın bazı sırları,
Akrabaya tam söyleyemediğin gerçeği.
Yoldaşına leblebi gibi dökersin,
Yoldaş gönlü yoldaşına hassastır.

Bazen müşkül bir iş düşer ya başına,
Bazen bir kara duman kaplar ya önünü.
"Geçilme, hiç kimseye" diyerek yoldaşın
Eyerini hazır edip verir atını altına.

Yorga at binen seyis gibi o zaman sen,
En neşeli insanların başındasın.
Beklemektedir hedefin yanında yoldaşın
Dileğinde "Ahh hedefe ulaşırsa keşke!"

Güzel dünya! Dünyanın güzelliği bence,
En güzeldir: "Yoldaşı çok!" denilirse.
İlginç dünya! İlginçliği bence,
Çok ilginçtir, "dostları çok" denilirse.

Sayısı çoksa, asil düşünceli yoldaşının
Aşağıda değil, en yücede bulunursun.
Olursa olsun dünyalığın az, paran az
En önemlisi yoldaşın az olmasın...